

Gäst eller Gästabud hos verkligheten 2020, "I Finally Made It Thru A Blizzard of Bullshit"

Verkligheten ter sig ibland lite olika för många av oss, dels beroende på var man befinner sig, hur gammal man är, och kanske också framförallt, vem du är. Det finns tillfällen då man har svårt att känna igen sig i nyhetsflödet. Nyheter idag är annorlunda. Vem hörde väl talas om polarisering i massmedia under 1960-talet?

Vuxenlivet fyller dagar, veckor och år med arbete, hemsysslor och familj, för att inte tala om ekonomi. För den som är löneanställd kanske ljuspunkterna under året är kopplade till helgdagar och semester. Företagare har sällan ledigt eller frihet från ansvar och ekonomi. Ibland handlar det om utökning av verksamheten, vid andra tillfällen måste prioriteringar göras för ökat behov av maskiner, anställda eller att snarast möjligt minska den ekonomiska kostymen.

Hur ofta man känner sig tvingad att ta hänsyn till religiösa frågor eller deltagande i religiös eller kyrklig verksamhet kan variera, oftast utifrån egna uppväxten och släktens inflytande. Religiösa frågor och värderingar eller deltagande i religiös verksamhet kanske inte finns i dina tankar. Är du döpt, konfirmerad och kanske till och med vigd i den svenska statskyrkan? Är du mer eller mindre frikyrklig och deltar i verksamhet hos en frikyrka är det ju ett ställningstagande du gjort tidigare i livet. Ibland upplever man kanske att saker och ting bara "blivit" på ett eller annat sätt. Kanske blev du en gång döpt och det hade du inget inflytande över. Är det så att du har blivit konfirmerad har väl detta skett i tonåren. Då bör man ha bildat sig en egen uppfattning om man vill delta i kyrklig verksamhet. Ytterst måste man ju avgöra om man tror på en gud eller på ett annat överjordiskt väsen eller ej. Spöken, knytt, troll, och andra så kallade andeväsen hör hemma i sagornas värld, oavsett om de manifesteras tid efter annan på film, TV och i visans värld.

Samtidigt kan man ifrågasätta om en tonåring har tillräckliga kunskaper i historia och naturkunskap. Vilken skolundervisning har hon eller han genomgått?

Varken skolan eller lokala skolpolitiker kanske har gett en demokratisk livssyn. Kanske var inte heller undervisningen vetenskapligt inriktad, eller ens baserad på fakta.

Kvarstår gör ju också frågan om man är vetgirig och kunskapsökande, eller bara vill följa strömmen, go with the flow, en fråga om konflikträdsla.

Hur har det varit i din skola och i dina studier när det gäller exempelvis historia, matematik och naturkunskap? Vilka språk har du studerat och lärt dig använda praktiskt? Har du fått en bra och fördomsfri sexualundervisning förankrad i vetenskap?

Mycket som sker under tonåren kommer senare att återspeglas i den fortsatta vägen ut i vuxenlivet.

Nya aspekter och frågor har aktualiserats de senaste åren som riktar fokus på religion, gudstro och kyrklig verksamhet. Det handlar då om Katolska kyrkan och Vatikanen som i Australien vid ett par tillfällen har ertappats "med byxorna nere", men här avses då inte de olika anklagelserna som har riktats mot kyrkan för sexuella övergrepp som ett antal katolska präster blivit anklagade för.

Några som har anklagats har aldrig kommit till domstol utan här har Vatikanen och Katolska kyrkan gjort så kallad förlikning med offer och offrens anhöriga. I några av fallen har de blivit uppmärksammade tack vare nyfikna och driftiga journalister med goda kontakter inom bland annat amerikanskt bankväsen.

Några av de större amerikanska bankerna har fungerat mellanhand vid dessa förlikningar varvid flera MILJARDER USD har överförts till utsatta familjer och barn i USA.

I bakvattnet av sådan information nödgas man efterhöra om där finns andra lika delikata eller obskyra "affärer" som Vatikanen har varit inblandad i. Det är allt annat än the Holy Ghost som har agerat, vilket påminner om det jordnära livet och våra jordnära medmänniskor som vi ändå har att både leva med och hantera. Att genom någonting slags gudstro försöka dra sig undan det kollektiva jordiska sociala ansvaret som vi alla delar blir inte bara löjligt utan jävligt patetiskt.

Att som några "torpeder" för italiensk maffia efter utförda uppdrag regelmässigt besöka närmaste kyrka för att avlägga bikt och be om syndernas förlåtelse är ju smidigt, kallt beräkande och antagligen skönt och befriande. Är det så vi människor ska sköta våra dagliga liv, sysslor och uppdrag. Är detta ett acceptabelt? Är det så vi ska skapa en bättre och mer medmänsklig värld? Som en god politiker vårdslöst i Riksdagen ofta hyllar allas lika värde, var man en röst, ta hänsyn till individen, och vi hjälps åt, "i fädernas fotspår" etcetera.

Det är hög tid att vi bestämmer oss för att vi ska leva och verka i den vardagliga realitet som omger oss.

Vi borde för länge, länge sedan ha kastat av oss detta ok, dessa bojor och förslavande värderingar som allt och enbart har sitt ursprung i en uråldrig tradition och vanföreställning av ett högre väsen, änglar, gudar, troll, knytt, Tomten och Näcken. Även knytt och små tomtar ska vi låta leva i fortsättningen också, men i sitt rätta element, i böcker, sagor, filmer, skrönor men våra vardagliga jordnära liv de måste vi nu en gång för alla fokusera på att rätta till vad som är fel, oavsett om det handlar om demokrati, kungahus, kyrka, religion eller klimatförstöring med en eventuell förestående klimatkatastrof. Vi står inför detta nu i ELFTE TIMMAN. Vi har en riktigt het potatis i vårt gemensamma knä. Klimatförstörelsen, och den måste med alla medel som står till buds börja bekämpas och då kan vi inte envisas med att återfalla i tidigare släktens okunniga oförmåga att hantera sina svårigheter genom att söka ledning, tröst och förlåtelse hos övernaturliga och sedan länge även överåriga så kallad högre makt. Den tiden måste vi nu antligen inse att den är förbi. Håll dig till verkligheten, se till att ha kontakt med både fast mark, jordnära underlag för både skor, tankar och ekonomi. Vi kommer alla att både må bättre men framförallt få det mycket bättre då vi tar tag i och hanterar den verklighet vi står mitt i.

Men som sagt, på tal om kyrka och kyrkans makt och inflytande kan inte undvikas att vissa detaljer här kommer att emellanåt kommenteras, mer eller mindre obehagligt, som mycket annat i just bverkligheten I Australien har det varit diskussioner sedan det uppmärksammats att The Catholic Church in Australia har värden för **tiotals miljarder** i bland annat fastigheter. Det har visat sig att kyrkan är en av landets allra största fastighetsägare. Tidningen *The Sydney Morning Herald* genomförde en sex månaders noggranna efterforskningar om sexuella övergrepp som företrädare för kyrkan gjort sig skyldiga till. Då framkom en mängd alarmerande ekonomiska uppgifter. Inledningsvis snubblade journalisterna över ekonomiska oegentligheter som kyrkan hade ägnat sig åt. Det rörde sig om mycket omfattande skattebedrägerier där fastigheter med ett aktuellt värde 2016 på cirka **sju miljarder** hade deklarerats för de värden som gällde då fastigheterna anskaffats på 1800-talet. Detta gällde Melbourne. Kyrkans fastigheter i Australien har (2016) uppskattats till **cirka trettio miljarder**. Kyrkans **ansvariga har vid olika tillfällen vägrat samarbeta med myndigheterna** och har lämnat den ena vilseledande uppgiften efter den andra. -Allt är inte vad det synes vara! Heligt.

Visst, var och en utav oss kan ibland uppleva ett visst mått av främlingskap och därför kan den svagsinta människan söka tröst eller fly till något bortom den grå vardagens mystik. Fall inte återigen i den fällan. Religion och gudstro är precis lika vanebildande och farligt som andra bedövningsmedel. För att tro på en högre makt är precis ett likadant flyktbeteende som drogmissbrukare och klassiska alkoholister uppvisar. Det kommer alltid att finnas fixeringar, och fixar som substitut och tröst. Rådet är BIT IHOP, "Stick it out!".

Man ska inte gynna eller uppmuntra religiösa rörelser, kyrkor eller trossamfund, oavsett om de systematiskt utnyttjar människor eller inte. De enda troll och tomtar vi ska ägna oss åt fortsättningsvis är de vi umgås med kring vårt traditionella julfirande, med både julpynt, risgrynsgröt och Tomten.

Gäst hos verkligheten skrev Pär Lagerkvist i början av förra seklet. Denna självbiografiska barndomsskildring publicerades 1925. Anders, som är den känsliga huvudpersonen i berättelsen, växte upp nära järnvägsstationen i en mindre ort i Sverige. Det är en berättelse om en yngre pojkes tidiga livserfarenheter. Boken publicerades av Albert Bonniers Förlag och har tryckts upp i ett flertal upplagor på grund av sin stora popularitet och efterfrågan. Boken har av många betraktats som en svensk litterär klassiker, som alltså alla borde läsa, eller redan ha läst. Det fanns en tid i det svenska skolväsendet då vissa böcker alltid skulle både läsas och diskuteras, såväl i klassrummet som senare i vissa uppsatsarbeten.

Här omnämns ett begränsat urval av svenska författare under 1900-talet som man bör ha läst för så kallad allmänbildning: August Strindberg, Pär Lagerkvist, Verner von Heidenstam, Fritiof Nilsson Piraten, Sara Lidman, Astrid Lindgren, Carl Jonas Love Almquist, Elin Wägner, Nils Ferlin, Marika Stiernstedt, Eyvind Johnson, Harry & Moa Martinson, Jan Fridegård, P C Jersild, Hjalmar Gullberg, Hjalmar Söderberg, Ivar-Lo Johansson, Sven Delblanc, Vilhelm Moberg samt en för många onaturligt okänd författare, nämligen Bengt Pohjanen från byn Kassa i Pajala kommun.

Pär Lagerkvist är inte vilken författare som helst. Att jämföra författare är både svårt, komplicerat och ganska onödigt. Att försöka rangordna ens ett fåtal vore inte bara ödesdigert utan dumt.

Lagerkvist är en av de bättre svenska författarna under 1900-talet, och blev ledamot i Svenska Akademien 1940, Han fick Nobelpriset i litteratur 1951. Detta säger en del om förmågan.

I boken Gäst hos verkligheten arbetar Anders pappa som stationskarl och mamman är hemmafru. Eftersom Anders har flera syskon har mamman fullt upp med hushållssysslorna, som mat, tvätt, lagning av kläder och städning, vilket var något av en perpetuum mobile, en kropp eller maskin i ständig rörelse. Hon beskrivs i boken som en bräcklig kvinna med tunt ljust hår och blå ögon.

Familjen är troende och på kvällarna läser man i Bibeln. Anders har redan vid 12 års ålder ordnat öneplats i skogen eftersom han inte känner sig bönhörd hemma.

Böneplatsen var mitt i skogen vid en sten. Han bad bara om en sak, att han inte skulle dö, och ingen annan skulle heller dö. Han eldade upp sig till extas och kände sig efteråt lättad och nöjd.

Detta är "bits & pieces" från en berättelse i en gammal bok, men en mycket välskriven bok.

Kanske såg livet ut så för många barn och ungdomar som växte upp i Sverige tidigt 1900-tal.

Intressant är ju att Anders efter sina upphetsande böner i skogen kunde elda upp sig till extas, och därmed känna sig både lättad och nöjd med livet.

Utan att vara alltför djuplodande kan man ändå ana att liknande omständigheter har vissa beröringspunkter med ungdomar som i sin tidiga sociala karriär upplever sex, alltså något mer eller mindre "himlastormande" djupt i både själ och hjärta, en omvälvande upplevelse.

I Sverige lever tusentals personer som föddes under senare delen av 1940-talet, en tid som ofta refereras till som Efterkrigstiden. Det innebär att de växte upp 1950-1970. Då var det vanligt att barn och ungdomar deltog i sysslor och verksamheter på landsbygden. Barndom och valptid präglar allt organiskt. Redan i unga år fick många en naturlig relation till både djur och natur. Hämta färsk mjölk i lagården, plocka ägg i höns hus eller höns gård, mocka skit och besöka gödselstacken, leda ut en häst, eller fösa ut korna till beteshagen, och kanske även vara med vid höskörd och potatisupptagning. Höbärgningen var ett tillfälle när både unga och gamla, släkt och vänner, samlades på gårdar och torp, och många är de som fått åka med på hölasset efter häst eller traktor. Djur som föds, matas, sköts om och hanteras i olika sammanhang var något man vände sig vid, och fick en naturlig relation till. Så blev det även beträffande djurens hälsa och skötsel, tillika med åldrande, död och slakt. Djur, natur och människa levde i symbios, även om det då ansågs självklart för dem på landsbygden. Allt levande har mer eller mindre naturliga cykler och livsspann.

Diken och brunnar, betesmarker, stängsel, ängar och skog är ju naturliga inslag i en landsbygd. Många verksamheter är av naturliga skäl årstidsberoende som dikning, plöjning, harvning, stenplock, sådd och skörd.

Vanligtvis skedde det mesta av skogsarbetet under vintern, då man högg mogen och dålig skog i vad som kanske ansågs vara gallringsavverkning. På små gårdar och torp på 1950-talet så var ju hästar och timmerkälkar ett vanliga inslag i skogsarbetet. Hästarna i skogsarbetet var ju oftast nordsvensk, eller ardenner. Även om det var ovanligt med kvinnor i skogsarbetet på den tiden så förekom faktiskt kvinnliga hästkörare som inte ens var tonåringar.

Men innan hästköraren kunde börja samla ihop stockarna så var det trädfällning, kvistning och aptering varefter man gick in med häst eller mindre traktor.

Hästköraren fick ju släpa ihop med kälke enstaka stockar och träd medan traktorn kunde använda sig av vajerspel, senare även hydraulvinsch och timmergrip.

Att som ung vara med i skogsarbetet vintertid kunde erbjuda många spännande upplevelser med häst och kälke, och snö fanns det ju gott om på den tiden.

Att växa upp i en naturlig relation till djur och natur skapar förankring, jordnära hänsyn och en jordnära livssyn. Bättre gräva där man står, istället för att famla bland stjärnor i himlen. Respekt för det okända behöver inte vara en brist eller svaghet. Människor vet ju sedan gammalt att det finns de som har en räv bakom örat, och detta har vi lärt oss leva med, så varför inte vara verkligheten då? Hellre fara, fiska och fäkta i en påtaglig jordnära verklighet än att famla, fumla och irra sig blind i en himmel så hög att den svindel ger. Och klokskap är inget man finner i vare sig köpcentrum, postorder eller kyrkor, för alla vägar bär inte till Rom.

Vi har visserligen en gång både haft, och dyrkat, en asatro i Norden men nu är det 2000-talet och vi befinner oss i den svenska myllan, modern tid med både frihet och demokrati på tapeten.

Vore det inte på tiden då att en gång för alla ta tag i vår egen verklighet och på vetenskaplig grund kasta överbord gamla skadliga och betungande onödiga ok som tid efter annan alltmera manifesterar sig som uråldriga och destruktiva.

Det är på tiden, och egentligen också hög tid, att en gång för alla ta itu med förekomsten av religion i alla dess former tillika med kungahus, landsting och landshövdingar.

Folket i en modern demokrati ska inte längre behöva underkasta sig och genomlida urtida vanföreställningar, skrönor, påvliga föreskrifter eller så kallade gudomliga förkunnelser med en så kallad skapelseberättelse i paritet med Rödluvan och vargen, Gullivers resor, Frankenstein eller Den tredje mannen.

Att blanda ihop mer eller mindre underhållande sagor och sägner med vetenskaplig fakta och forskning hör inte hemma i en västerländsk demokrati på 2000-talet, inte ens i Sverige.

Varför har vi allmänt så vaga och ofta intetsägande uppfattning om de mest banbrytande och för människor i allmänhet livsviktiga vetenskapsmän och författare som exempelvis Charles Darwin och Arternas uppkomst, det kan man verkligen fråga sig. Är det något av en mänsklig skyddsreaktion för att värja sig mot obehagliga sanningar, som att en människa kan vara både svag, vacklande och bristfällig i mer än ett avseende. Mer och bättre utformade studier borde ha ägnats åt Darwin och hans vetenskapliga arbete. Detta har i alla tider systematiskt inte skett. Varför detta?

En vetenskapligt grundad kunskap och arternas uppkomst skulle ju per automatik ha hjälpt oss förbi detta blindskär i tillvaron som religionen utgör.

Varför fortsätter vi att både tillåta, uppmuntra och praktisera religion?

De flesta akademiker i modern tid känner mycket väl till att religion i alla dess former och varianter inte är annat än urgammal vidskepelse, sägner tidigt nedtecknade, och för vissa något som kommit att bli den livlina som hjälper dem klara vardagens bestyr och bekymmer.

Och kanske mest av allt, hjälper en del med sin livsångest, och sin djupa förtvivlan över alltings mål och mening. Rädslan för döden inte att förglömma.

Dock finns inte längre i ett upplyst demokratiskt samhälle något som helst skäl till att fortsätta denna bedrövliga tradition, med ockultism, spökhistorier, sagor och ett förhållande av urtida sägner och skrönor som en gång under många århundraden mer eller mindre fragmentariskt nedtecknades på stenar, griffeltavlor eller papyrusrullar. Är det inte hög tid att växla upp och börja nyansera sina intellektuella aspekter på livet och verkligheten. Till och med vår svenska version av Tomten skulle ha fostrat oss alla till klokare och mer jordbundna varelser. Då hade kanske steget inte varit så stort till jordnära och realistiska reflektioner, studier och kunskaper om naturen och därmed klimatet och dess utveckling.

I ljuset av dessa tankar framgår med all önskvärd tydlighet att varken religion eller något slags gudsfigur kan ha, eller ens ha haft, något som helst med livets uppkomst att göra.

Skapelseberättelsen, hur den nu i olika varianter kan ses eller tolkas i olika religioner är just bara en berättelse. En gång i urminnes tider skapades den och levde länge vidare genom historien i muntlig tradition. Efter hand kom den att nedtecknas, efter att successivt ha byggts till och utvecklats under ett antal århundraden tidigare.

Varför inte en gång för alla tala vettigt, och tydligt, men framförallt vetenskapligt, om religion och dess destruktiva inflytande på både människor och historien, djur, natur, väder och nu slutligen till och med vårt globala klimat.

Religion, religioner och anhängare av alla olika slags trosbekännelser bär ansvaret för, är orsaken till, och bär därmed skulden för miljontals människoliv som har offrats, skövlats, torterats, vanhelgats, bränts, hängts och lemlästats i konflikt efter konflikt, i krig efter krig, i religiöst grundade fördrivning, massmord och utrensningar. Så ser historien ut.

Mest av allt uppseendeväckande och beklämmande är att miljoner har dödats på olika sätt bara efter Andra världskriget, som ändå slutade 1945.

Efter 1945 har mängder med människor dödats i religiöst grundade konflikter och krig i ett antal som skrämmer även en luttrad historielärare.

Blotta tanken på en skapelseberättelse, och dess olika betydelse för olika religioner, är ju utan minsta vetenskaplig aspekt, minst sagt skrattretande.

Att en av urtida människor påhittad skapelseberättelse med en allsmäktig gud i centrum, mer eller mindre direkt omgiven av änglar, Jesusfigur, apostlar och lärjungar är ju ändå begriplig, särskilt eftersom människor alltid har funnits som stöd och känslomässiga skäl och förklaringar till hur saker och ting i livet är ordnat, för man vill ju gärna se att saker och ting är både ordnat, och ordnade. Behovet av något gripbart, för själ, hjärta och psyke, har alltid varit stora för väldigt många människor.

Det är inte av en händelse vid läser om älvor, troll och tomtar. Hur är det inte med vår klassiska bok TOMTEN? Inte heller är det av en händelse berättelser har skapats om Stålmannen, Läderlappen, Dracula, Askungen, Hans och Greta, Tant Grön och Tant Gredelin, The Third Man, James Bond-007, Lisbeth Salander, Pippi Långstrump, Gullivers resor, Biggles och De tre musketörerna.

Asatro, Iliaden eller de isländska sagorna kunde också ha fungerat som förebild för en skapelseberättelse.

Men nu är det ju en gång så ordnat i livet för de flesta av oss att dagar, timmar, veckor blir år, och tiden går som man säger, och likafullt fylls tiden av plikter som ett hem, en bostad, barn, familj, arbete, tvätt, mat och pengar.

När detta blir "one too many" väljer vi att söka tröst, och trösten söker vi gärna i eskapism, utlandsresor, filmer, böcker, eller rentav religion med Gud, Allah, Buddha och kyrka, eller andra typer av troslära.

Både skapelseberättelser, gudsfigurer och trosläror av de mest skilda slag är ju i alla avseenden produkter skapade av människor som du och jag. Men att stat och kommun och till och med olika internationella samfund och organisationer omfattar och anpassar sig och sitt till religiösa värderingar och hänsyn är ju befängt.

Egentligen helt enkel absurt. Att tala om verklighetsfrämmande är snarast ett understatement.

Samtidigt som detta fastslås kan också konstateras det stora intresse som lockar både läsare och biobesökare till filmer och TV-serier om spöken, varulvar, ockulta fenomen och andra mer eller mindre övernaturliga figurer. Med detta sagt är steget inte långt till Bibeln eller Koranen.

Det finns ett begrepp, Holy Ghost, dessutom av vissa refererat till som THE HOLY GHOST, och det rör sig verkligen om ett spöke, en övernaturlig och av människor påhittad ande, helt i paritet med Svarta damen, Frankenstein, Stålmannen, Gulliver, Biggles och Pippi Långstrump. Inte heller är kentaurer (centaurer) eller sjöjungfrur verkliga varelser som lever med oss människor på jorden. Men inte heller Holy Ghost har någon som helst verklig förankring annat än i vissa människors fantasi, eller gudstro.

Detta förverkligar icke denna så kallat heliga ande, till ett för oss människor mänskligt väsen, ej heller ett reellt väsen av annat slag.

Det handlar ju med all önskvärd tydlighet om mänskligt producerade alster, precis som Bibeln och Koranen och andra religiöst förknippade trosläror.

Att vi människor har varit så dumma och ointelligenta att vi genom historien till och med har stiftat både juridiska lagar och andra regler baserade på dessa villoläror. Befängt, egentligen, och speglar bara hur lite man begrep på den tiden.

Vi omges i många sammanhang med historiskt förankrade sinnebilder som Tomten, knytt och älvor. Inte heller Näcken är okänd för de flesta i Västvärlden. De är alla av människor konstruerade litterära väsen, en gång utvecklade som en muntlig saga bland många andra sagor. Berättelser som alla hade ett andligt värde i att skapa hopp, tro och förtröstan i svåra och plågade tider och situationer.

Människan som famlar efter det välbekanta halmstrået, att söka hoppet, i ett ofta tafatt försök att fånga inspiration och livsglädje, eller rentav livsvilja i en tid av ytterlig svaghet och misstroende.

Misstro, vantro och bristande respekt för överordnade, som kungar, vasaller, hertigar och knektar.

Man kan räkna med att de flesta arbetsföra idag är födda på 1970-talet eller senare. Där finns våra stora skaror av aktiva och samvetsgranna skattebetalare.

Det finns mer än ett skäl till varför mer omfattande studier av Darwin och verket Arternas uppkomst skulle ha kunnat väsentligt påverka framförallt både tillkomst och utveckling av hela s.k. Västvärlden. Framförallt lägger ju Darwin ett sunt och friskt öga på mänsklig tillvaro och skapelse, och därmed borde då detta även ha utrustat och utbildat människor bättre så att de varit vaccinerade mot övernaturliga och andliga varelsers inflytande på verkligheten, och därmed vårt dagliga bröd. Religion och gudstro skulle därmed aldrig mera ha varken uppmuntrats eller tillåtits som en del i ett organiserat samhälle. Det är ju ändå bara en fråga om villfarelser, inbillning, övernaturliga ting och trams, precis som många andra litterära skapelser, en muntligt påhittad och senare nedtecknad mänsklig skapelse, en bokprodukt.

Om vi bara för ett mycket kort ögonblick konstaterar att mina synpunkter och antaganden är korrekta så är det inte svårt att se helt uppenbara kopplingar mellan religion, gudstro och kyrklig verksamhet och därmed förklaringar till både samhällets utveckling och förstörelse, men dessvärre också förklaringar till rustningsindustrins oerhörda utveckling med krig hela tiden runtom i världen, sedan urminnes tider. Bakom de flesta krigen kan man ana, och i andra fall tydligt se och förstå, de bakomliggande religiösa orsakerna till korståg, politik, kolonisation, kungadömen och påvedömen.

Krigsindustrin tycks i många länders utveckling utgöra en oerhört stark ekonomisk ryggrad förutom vilket hela landets välstånd skulle kanske ha sett helt annorlunda ut.

Ser man till vad krigsindustrin, den så kallade rustningsindustrin eller försvarsindustrin, omsätter och sysselsätter i världen så kan det vara skrämmande att ens tänka tanken att denna oerhörda och extremt ekonomiskt starka industri är i mångt och mycket ett resultat av alla de ständigt återkommande och uppblussande så kallade politiska konflikter som hela tiden genom historien fortsätter skapa både död, förödelse, massakrer, lidanden och trauma, för att inte tala om all onödigt förstörelse runtom om i världen. Rustningsindustrin och allting som därmed är förknippat är beroende av de ständigt uppblussande väpnade konflikter som oftast har sin bakgrund i religiösa konflikter, och därmed gudstro.

Rustningsindustrin hade sett helt annorlunda ut, och framförallt ha haft en helt annan och mer mänsklig utformning om det inte vore före religion, gudstro och kyrkliga samfund.

Vad många kanske inte har insett men där finns ett antal mycket obehagliga kopplingar mellan religion, kyrkor, försvarsindustri och delar av finansvärlden. Idag finns information om tidigare kopplingar mellan både maffia, Vatikanen, Mussolini och Nazismen.

Knappast vad den söndagströtta äldre kyrkobesökaren hade tänkt sig kanske.

Detta är ett oerhört komplext problem som inte sitter nitat i ett enskilt land utan är globalt, men många länder bär ansvar mer eller mindre för sakernas tillstånd.

Att människan med sin erkänt starka rädsla för död, sjukdom och tortyr ändå beredvilligt tid efter annan är beredd att gripa till vapen, och delta i skövling, folkmord, lemlästning, tortyr och våldtäkter och detta i alla avseenden grundat på religiösa värderingar och gudstro.

Är det inte cyniskt, eller är det bara barnsligt, att detta bara får fortgå genom historien och ingen seriös politiker vill för ett ögonblick ifrågasätta religion eller trossamfund av något slag.

Stater runtom i världen inte bara sanktionerar och stöder religion och trossamfund, de baserar det mesta av både lagstiftning och allmänna regelverk på religion av något slag.

Allt som har med religion, trossamfund, kyrklig verksamhet och gudstro ska i intet avseende någonstans vara inlemmat med stat eller kommun.

Att många människor tror på spöken och andra övernaturliga s.k. fenomen förändrar icke detta.

Man talar fortfarande i olika sammanhang om efterkrigstiden. Men detta är en tvivelaktig hantering av de faktiska omständigheterna eftersom vi alltid har krigat i världen, och detta mer eller mindre i olika delar av regionerna.

Väpnade konflikter, krig och terrordåd tycks följa mänskligheten som ler och långhalm.

Eftersom vissa krig upphör, eller har upphört, endast periodvis, för att senare återupptas oavsett eventuell fredsuppgörelse kan man på goda grunder fråga sig hur pass fredligt sinnad människan egentligen är som livsvarelse.

I ett globalt perspektiv kan man enkelt konstatera att det inte finns särskilt många världsdelar eller regioner där det inte pågår, eller nyligen har pågått, krig, väpnad konflikt eller väpnad terror.

Vad beror det då på att man i tid efter annan återoppar, debatterar, beskriver krig och fred i både politiska och allmännyttiga nyhetsmedia på ett sätt som för många upplevs som att om nu bara det ena eller det andra landet, den ena eller den andra politiska ledaren, bara får så kallat folkligt stöd, eller rentav stötts och styrs av en milisgrupp, så blir det nog fred.

Hur många gånger har inte både politiker och nyheter följt i dessa förvillande analytiska irrgångar.

Det närmaste sanningen som skymtar ibland är när någon tillräckligt inflytelserik person tar bladet från munnen och pekar på faktorer som pengar, kapital, industriella resurser, den så kallade rustningsindustrin vilken dessutom tycks vara ansvarbefriad av sitt respektive lands politiska ledning oavsett var i världen den finns eller förekommer.

De belopp som olika länders försvarsindustrier spenderar på årsbasis är så oerhört gigantiska att de kan vara mer eller mindre ogripbara att uppfatta, särskilt om de finns nedtecknade på ett dokument där jämförelser görs med ett lands utgifter för skolor och utbildning, forskning och utveckling, sjuk- och hälsovård, järnväg och vägnät mm.

Politiker såväl som ekonomiskt starka ledare, i olika länder, envisas med att propagera, och profilera sig, med en repertoar av varierade lösningar som många gånger saluförs på ett lika kortsiktigt sätt som en trendig kommersiell vara.

Sällan ser man att argumenten är solida och välgrundade vetenskapliga idéer, som dessutom står i paritet med fakta som baseras på allmänmäsklig erfarenhet.

Populism, kortsiktighet och ibland dessutom ett visst mått av slagfärdighet kan skrämmande nog vara en del av kampanjen, trots att vi här rör oss i olika historiska sammanhang där krig präglar och periodvis har präglat både folk och fä, miljö och hela regioner.

Att en sådan historiskt bekräftad regional utveckling ska få möjliggöra förstörelse, kaos, skövling av både land, vatten, miljö och dessutom riskera hela världens globala klimatutveckling.

Å ena sidan så slår man sig för bröstet i vissa länder, och i vissa sammanhang, för att man är både rätttrådig, rättvis men dessutom rättrogen enligt landets eller regionens starkaste trosuppfattning.

Vet du om att religion är den vanligaste orsaken till väpnade konflikter, krig, massakrer och terror.

Människorna i Iran och Irak är huvudsakligen Muslimer. Fördelningen i världen är cirka 85% Sunni och 15% Shia, men i Irak och Iran dominerar Shiamuslimer. Religioner i Iran är Shia, Sunni, Sufi, Zoroastrian, Bahá'í, Judar och Kristna, men i Irak är det i huvudsak Shia och Sunni. Saudi-Arabien, Egypten, Yemen, Pakistan, Indonesien, Turkiet domineras av Sunni. Konflikter mellan Sunni and Shiiter har varit vanligt förekommande i Irak och Libanon.

Religion i allmänhet, men vissa trosuppfattningar i synnerhet, gör sig själva mer eller mindre rättvisa genom att i olika sammanhang, i olika ordlag, presentera formuleringar och trosuppfattningar, med hänvisning till en religiös lära som exempelvis Bibeln eller Koranen.

Dessvärre går man så långt som till att specificera en given person i en given bok i ett givet sammanhang, som om det vore fråga om en globalt väl förankrad internationell juridiskt bindande lag.

Hur i hela friden kan, inte bara enstaka människor, enstaka trossamfund, specifika kyrkor, kristna grupper, katoliker, islamister, muhammedaner, som i övrigt åtminstone av vissa andra lärde uppfattas som kloka och välutbildade människor, hävda att det som står i en bok skulle kunna vara vägledande för alla och envar.

Kära tid, en bok är bara en bok, och därmed är en religion bara en idé, och idén saknar allmänmänsklig erfarenhet och har dessutom ingen som helst vetenskaplig grund att stödja sig på.

Det kunde lika gärna röra sig om Gullivers resor, Hjortfot, Biggles, Pippi Långstrump, Tant Gredelin, Rödluvan och vargen, Ronja rövardotter eller boken Grisjakten av P C Jersild.

En bok är bara en bok. Bara för att en bok redovisar idéer och uppfattningar om livet, kärlek, längtan, rädsla, drömmar och inbillning så är det ändå bara en bok, "man-made"!

En bok kan vara så mycket, och olik för många, förutom att innehålla olika värderingar som hur det är att vara människa, död, sjuk eller levande, vit eller svart, med eller utan skägg, hjulbent, blind eller halt och lytt, kvinna eller man som huvudperson, men ändå riktigt bra underhållning eller spänning, eller bara en rentav riktigt, riktigt rolig och underhållande bok.

Är det inte dags att vi snarast, och helst nu, på allvar gemensamt internationellt en gång för alla kommer överens om att steg ett är att alla religioner har för länge sedan spelat ut sin roll.

Människor upplever rädsla för både liv och död, olikheter, egna och andras känslor, kärlek och sjukdom. Vi måste kollektivt lära oss att strukturera verkligheten och inte fortsättningsvis bara i blindo följa våra olika mer eller mindre verklighetsbaserade villfarelser som inte är annat än rädsla och osäkerhet. Rädsla är inget man ska böja sig för, och blir det för jävligt då kan det vara aktuellt att ta till det gamla hederliga svenska väl förankrade uttrycket "Hellrer fly än illa fäkta"!

Ingen religion ska tillåtas ha makt eller inflytande i något som helst avseende på en statsapparat. Om en statsapparat präglas av en politisk idé som är mer eller mindre demokratisk, mer eller mindre socialistisk, mer eller mindre diktatorisk, är en helt annan fråga.

Ingen religion, ingenstans i världen, ska på något sätt, inte i något avseende, få tillåtas ha inflytande på statsmakten, dess lagstiftning, maktutövning eller dess ekonomi eller allmännyttiga kommunikationsmedel. Man kan ibland både se och höra uttrycket Moderna tider. Vän av ordning kan på goda grunder reflektera över detta uttryck.

Vi skriver år 2020 och årtalet grundas på vår sedan länge allmänt accepterade tideräkning.

Men vadå tideräkning, och vadå före eller efter Kristus? Här påminns vi om hur starkt och stort inflytande religionen har haft över utveckling och samhälle. Lagstiftning och mängder med andra grundläggande saker kan kopplas till så kallade bibliska förebilder. Egentligen helt sjukt med dagens mått mätt.

Kristus, Jesus, Gud och apostlarna var mänskligt påhitt, uppdiiktade figurer i en historiebereskrivning av ett samhälle som aldrig har funnits. Är detta märkligt? Tycker du detta är förvirrande?

Kan man utifrån detta finna det som mer naturligt, mer rättfärdigande eller mer politiskt korrekt då en kulturell grupp, stam eller klan i Afrika dödar närmare ettusen (1.000 stycken!) människor och lemlästar, torterar eller våldtar ytterligare lika många, eller fler? Detta har skett av religiösa orsaker. Utlösande faktor för denna väpnade konflikt var religiösa. Den ena gruppen representerade en religiös åskådning som var förankrad i den majoritet som var förankrad i den dåvarande regeringsmakten.

Varför talas om en efterkrigstid? Grunden är bara att Andra världskriget slutat. Men alla andra krig då?

Krig med religiösa orsaker är bland annat Sudanese Civil War med cirka två miljoner döda varav många dog på grund av svält eller sjukdom. Jugoslaviska inbördeskriget orsakades av både religion, nationalism, intolerans och etnisk rensning. Krigen, för det var flera under 1990-talet, krävde cirka femton tusen (15.000) dödsoffer och drygt tvåhundra tusen människor fördrevs (tvingades fly).

Nigerian Civil War (Biafran War) under 1960-70 talen krävde under en treårsperiod 100.000 militära dödsoffer

och mellan 500.000 och två miljoner (2.000.000) civila i Biafra dog av svält.

Muslimerna i norra Nigeria började med att massakrera kristna Igbo.

I konflikter mellan Indien och Pakistan har konflikter mellan Hindus, Sikhs och Muslimer skördat många tusentals liv. Kriget mellan Irak och Iran orsakade 1980-88 drygt en miljon (cirka 1.200.000) döda.

Människorna i Iran och Irak är huvudsakligen Muslimer. Fördelningen i världen är cirka 85% Sunni och 15% Shia, men i Irak och Iran dominerar Shiamuslimerna.

I Iran finns Shia, Sunni, Sufi, Zoroastrian, Bahá'í, Judar och Kristna. I Irak är det i huvudsak Shia och Sunni. Saudi-Arabien, Egypten, Yemen, Pakistan, Indonesien, Turkiet, Algeriet, Marocko och Tunisien domineras av Sunni. Konflikter mellan Sunni and Shiiter har varit vanligt förekommande i både Irak och Libanon.

Urgamla religiösa skapelseberättelser fyllda med uppbyggda figurer som Gud, Kristus, Allah, Buddha, Jesus med eller utan änglar, med apostlarna som styr och ställer med fortsatt inflytande på vår historia och samtid. Men nu är det hög tid att börja trampa i detta ålderdomliga träsk av vanförställningar, vidskepelse, skrymt och knytt, och stundtals ren idioti.

Men framtiden, den måste redan nu planeras och förberedas. Annars har vi nog inte mycket att förvänta oss av "sötebrödsdagar" som cigarr och likör i trädgårdsbersån på landet.

När ska vi befrias från denna förvridna och vanvettiga skapelseberättelse? Vi kommer inte att befrias, det kan jag utlova. Man blir inte befriad från vanförställningar, missbruk eller andligt förfall. Man tar sig själv i kragen! Man tar sin Mats ur skolan, och säger hit men inte längre. Där ska skåpet stå! Och gör du fel då har du verkligen skitit i det blå skåpet, så det så!

Varför inte Darwin har fått större utrymme i skolämnet historia kan ifrågasättas. Darwin med Arternas uppkomst har på ett tydligt och klart vetenskapligt sätt redan tidigt dokumenterat hur och varför mänskligt liv har utvecklats och fortplantats.

Så kallade kristna, muslimska, katolska, islamistiska, buddhistiska trosläror är ingenting annat än urtida, uråldriga, förhistoriska en gång skapade sagor och sägner vilka senare både har upptecknats, nedtecknats, kompletterats, redigerats och vidareutvecklats.

Dessvärre har dessa berättelser successivt anpassats till olika grupper mer eller mindre prioriterade vanförställningar, fördomar eller rentav sexuella och könsliga värderingar.

Tomtar troll, knytt och älvor, visst kan de alla synas både trevliga, mysiga och fridsamma själar, men det gäller väl endast i den bästa av världar, dina barns sovrum med den alltid så efterlängtdade godnattsagan.

En saga är just bara en saga, men att förvandla en saga, och förvanska den dessutom, till både en livslögn och en av både folkgrupper och stater sanktionerad gudstro är mildt uttryckt både urbota dumt, idiotiskt för att inte säga ödesdigert. Vilket faktiskt redan har bekräftats, gång efter gång, krig efter krig, utrensningar efter utrensningar, massakrer och lemlästningar, avhuggna armar och huvuden som kastas och slängs bland både barn och kvinnor, fortfarande, i såkallad modern tid. Det är sjukt att vi låter detta fortgå. Särskilt ödesdigert har detta varit för alla de människor och etniska grupper som har varit förföljda, isolerade, hotade och ibland till och med fördrivna, skingrade eller utrensade.

Vad är det för värld vi lever i?

Hurdan värld vill du leva i? Tycker du att den värld vi lever i är ordnad till det bästa, för de flesta, eller för andra än dig själv? Har du den ringaste aning om vad religion och religiösa rörelser sysslar med?

Detta är inte kritik mot någon enskild religion. Det är betydligt mer allvarligt än så. Det handlar om all religion, alla religiösa rörelser på jorden! Förstår du innebörden i detta? Vad känner du i denna stund? Hur tycker du i denna stund? Är du överhuvudtaget medveten om hur dumt det är organiserat i västvärlden med politik, religion, gudstro och ekonomiska och kulturella kopplingar till krigsindustri, ekonomiska institut som banker och börser, undantaget så kallade fredssträvanden, klimatdebatt, United Nations (FN) och våra döende hav?

Alla religiösa rörelser har sina kopplingar till både finansiering, politiker och militär verksamhet.

Vem eller vilka har du räknat med ska ordna upp denna sörja av ingrodna oegentligheter, politik och ekonomi? Bryr du dig egentligen om vad det är, eller ens kan vara, att bara vara en människa?

Eller är Prio 1 den kommande helgen, Fredagsmys, Lördagsmys eller kombi av detta och ett gyllene mantra?

Ett gyllene mantra, som heldag i varuhuset med familj eller vänner, SHOP TILL YOU DROP kan vara bra.

Att handla är verkligen det bästa sättet att sätta färg på vardagens mystik och grubbel. Skulle det nu vara så att barnen har, eller får problem, så får väl skolan ordna med detta. Det angår ju inte dig.

Vad har vi skolan för? Har skolan utvecklats till Det förlorade paradiset?

Skolan, som en gång var tänkt och avsedd att vara en utvecklande och fostrande plats och miljö där hänsynsfulla och demokratiska individer skulle skapas, utvecklas och blomma. Skolan både kunde vara, och

skulle vara en utvecklande plats och miljö baserad på vetenskap, upptäckter, mänskliga iakttagelser och historiska insikter och erfarenheter, och härligt uppträskande kommunikation, både skriftligt och muntligt. Vad händer med vad som en gång ansågs vara viktiga insikter, rön, upptäckter och historiska händelser? Har du läst något av vetenskapsmän som Darwin, Freud, Rousseau, Montesquieu, Eratosthenes, Platon eller Einstein?

Kanske en tanke i tiden... men än är det inte för sent, eftersom du läser detta.

Detta meddelades av FORBES [Jun 26, 2012, 04:58pm]

"The Institute for Works of Religion (IOR), commonly referred to as the Vatican Bank, is a privately held financial institution located inside Vatican City. Founded in 1942, the IOR's role is to safeguard and administer property intended for works of religion or charity. The bank accepts deposits only from top Church officials and entities, according to Italian legal scholar [Settimio Caridi](#). It is run by a president but overseen by five cardinals who report directly to the Vatican and the Vatican's secretary of state. Because so little is known about the bank's daily operations and transactions, it has often been called "the most secret bank in the world."

"This past March, JP Morgan Chase [closed](#) a Vatican account in Milan after the IOR was "unable to respond" to questionable money transfers, according to Italy's leading financial newspaper, Il Sole 24 Ore. In 2010, Italian authorities [seized](#) €23 million (\$30 million) from a Vatican account at Italy's Credito Artigiano Spa, following allegations that IOR violated anti-money-laundering laws. Tedeschi and the bank both denied wrongdoing, and no charges were ever filed. The money was released after IOR promised to pass measures to come into full compliance with the FATF's international standards on money laundering and terrorism financing." -Vatican Bank Assets 2,848,300,000 EUR (2018)

"In today's interconnected financial world, instituting measures to mitigate abuse of the international financial sector is part of the cost of doing business. Unquestionably, one of the most serious public policy challenges the international community will face in the foreseeable future is how to use every tool in its arsenal to make progress against those who exploit tainted money.

While the Vatican answers to a higher calling, the EU, FATF and MONEYVAL should insist that its earthly responsibilities are equally important." "...quoting a former U.S. Treasury Department official, a Senior Fellow for Counterterrorism at the American Foreign Policy Council in Washington, DC."

"money laundering and terrorism financing"

CNBC Reports: Vatican Finances - What's the controversy about the Vatican Bank?

Where do we begin? It's been controversial for decades, accused of money-laundering and collaborating with the mafia, and before that with the Nazis.

In 1982, the Vatican Bank dealt with its most serious crisis. Roberto Calvi, known as "God's Banker," was found dead, hanging from Blackfriars Bridge in London. At first his death appeared to be a suicide, but eventually five people -- including a mafia member -- were charged with his murder. Calvi was chairman of Banco Ambrosiano, which collapsed after \$1.3 billion in loans disappeared; the loans had been made to dummy companies owned by the Vatican Bank, and the Vatican had provided the letters of credit. More recently, in 2010, the Italian government launched an investigation into the bank's operations after the Bank of Italy alerted police to two suspicious Vatican Bank transactions totaling \$30 million.

But the 2012 release of leaked documents — the Vatileaks affair — showed the bank was still struggling with corruption, apparently transferring tens of millions of dollars to American dioceses to help them pay child sex abuse legal bills. There was also a letter from a senior Vatican official, Archbishop Carlo Maria Vigano, in which he apparently complained of money-laundering and corruption in the Vatican.

The cardinals will expect Francis to clean up the scandal...But it won't be easy, because the Vatican hierarchy is divided into various factions. Some want the church's finances to be more transparent to the faithful and the banking world; others want to keep the church's tradition of secrecy.

So how is the Vatican Bank's finances different from the Catholic Church's? The church in this context is called the Holy See, which includes the offices of the Roman Curia (the church bureaucracy that makes the wheels turn) and its communications outlets. In 2011, the Holy See brought in \$308 million in revenue, with \$326 million in expenditures, for a deficit of about \$18 million, according to Catholic News Service. The budget of the Holy See includes the Vatican Secretariat of State and its diplomatic missions around the world, Vatican councils, the Holy See's investment portfolio and properties, plus the Vatican's newspaper, radio, publishing house and television production.

Most of the Holy See's expenditures were related to personnel costs for about 2,800 employees. Its revenues included about \$61 million from the Vatican bank, which donates its investment profits, contributions from dioceses and religious orders, and financial investment. How are the Vatican Bank's finances and the Catholic Church's finances different from Vatican City's finances? Vatican City has its own economy ... contributions from Catholics around the world. In 2011, Vatican City's revenues were \$113 million, with a surplus of about \$27 million.

2020-02-11

/ K Wrigman